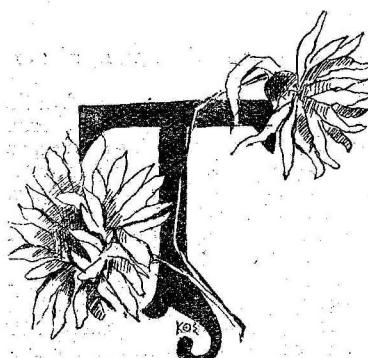

ΠΙΣΤΩΤΙΚΗ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ . . . Εκείνης.

ΟΝ δυναντούσα καὶ ποτε, σπανιώς, στὴν ἀκρογιαῖς, στὸ θέατρο, στὴν Πλατεῖα, χωρὶς νὰ τὸν γνωρίζω, χωρὶς νὰ μὲ γνωρίσῃ ποτέ, παράκολουθοῦδα ἀπὸ μακρύν τὸν ὄψιν τῆς ζωῆς του, ἀπαράλαχτα, δύνας ἀπὸ τὸ ἀγαπημένο μας παράθυρο κυττάζουμεν τὴν θάλασσα, σᾶν νὰ ζητούσαμε νὰ μποῦμε στὰ ἀδυτά της τὰ ψυστήρια.

Δὲν τὸν ἀντίκρυζα συχνά, ἀν δύμως δὲ γοῦνς μου αἰώνια ταξείδενε μὲν του, δὲν τὸν ἐγνωρίζα κι' δύμως μὲ πτώτανε γνωστὸ τὸ κάθε κίνημα του. Δὲν τὸν ἀγαποῦσα κι' δύμως μὲ πτώτανε φρικτὴν ή ιδέα νὰ παύσω νὰ τὸν βλέπω. Εἶχε δύνο μαῦρα μάτια ζωηρά, ποὺ κατόπιτιζαν δλόκληρην τὴν ψυχήν του, δύνο αὐτιὰ ποὺ ἐφαινούνταν τεντωμένα ἀπὸ αἰώνια προσοχὴ στοὺς τριγυρούντας τους ίχους, μαῦρο μουστάκι, μαῦρα μαλλιά καὶ δύν σειρές κάτασπρα δόντια

"Οταν χαίρουνταν ἀγοιγε δύο μάτια ζωηρά, μεγάλα, τέντωντες τὰ αὔτη του καὶ μιδούντο γε τὸ στόμα του ὁ ἔκστατικὸ καμόγελο. Σὰν ἔνα μικρὸ παιδάκι ποὺ χαίρεται καὶ ἀπορεῖ γιὰ τὸ καινούργιο παιγνίδι ποὺ τὸ παρουσιάζει δι μπαμπάς. Σὰν παιδί καὶ ἔκεινος χαρουνταν καὶ σάνδιος ιδιος νὰ δυσπισθοῦσε στὴν παιδικὴ χαρά του κύτταζε αἰκόνα προσεκτικά καὶ τόσες τόσες εντυπωσιακὲς ζωγράφυζε δὲ μιὰ στιγμὴν τὸ παιχνιδιάρικην μορφὴν του. Πόδο μὲ διασκεδαζεν δέξιυπνος του μορφασμός, ποὺ φανέρωνε καλύτερα ἀπὸ τού πιστότερο καθρέφτη τὸ βάθος τῆς ψυχῆς του,

Κι' ὑπάντες καὶ ἔκεινη παιδικὴ, ζυμωμένη μὲ τὴν ἀγαπήν της λουλούδια, μάτια πεταλούδες, στὶς ἀπειραχτες χαρές. Τοῦ φαίνουνταν δικόδιος σὰν ἔνα ζωντανὸ παιχνίδι μὲ χρωματα καὶ μπχανές σὰν τὸν πρῶτο σιδηρόδρομο ποὺ τὸν εἶχε διωρίσει δι παπούσα τὸν ἐδώ καὶ τόσα χρόνια.

Μα ὑπάντες η ζωὴ του φαίνουνταν πιὸ σοβαρὴ διγάκι, διαν κάποια ἀναποδιά τὸν ξυπνοῦσε ἀπὸ τὸ δύναρο του, τότε μελαγχολοῦσε ἀπελπιστικά. Μιὰ μέρα τὸ εἶδα ἀκούμπτιομένο ἀπάνω στὸ κάγκελο τῆς ταράτσας του κύτταζε πρός τὴ θάλασσα, κύτταζε μὲ δὲν ἐβλεπε τίποτα θολῶ τὰ μάτια του προσπλούντο μακρά, μακρύνα στὸ ἀπειρο. Κάποιο βραδὺ φορτία πιέζει τὴν ψυχήν του, καὶ η σκιά του φαίνουνταν σὰ δύο μαύρες καρδιούγιες κάτω ἀπὸ τὰ κουρασμένα μάτια του. Τοῦ κύτταξα προσεκτικά, καὶ σκέψητικα... σκέψητικα πᾶς μποροῦσα νὰ τὸν ἀγαπήσω, νὰ τὸν ἀγαπήσω τρελλά, πιστά, αἰώνια, μὰ νὰ τὸν ἀγαπήσω σὰν νάτανε παιδί. Να δημιουργήσω γι' αὐτὸν ἔναν κόσμο μὲ μάγισσες καὶ παραμύθια, μὲ κλέφτικες παλλακαριές

καὶ δόξες, μὲ λόγια μαγικὰ καὶ μὲ θαύματα υργὲς εἰκόνες.

Σκέψητικα νὰ γείνω ἡ πνευματικὴ του φιλενάδα, νὰ γνωρίσω ἀπὸ κοντά τὸν παιδιάτικο κόσμο τῆς ψυχῆς του καὶ τὴ βαθειὰ ψύχολογία τῶν ἀπλοπισμένων του στιγμῶν. Σκέψητικα νὰ γείγω ἡ μούσα τῆς ζωῆς του ἢ ἀπειραχτησκιὰ ποὺ θὰ τὸν ὀδηγήσῃ στὰ στολισμένα μονοπάτια, τὸ δινειρό τῆς παιδιακίσιας του ζωῆς.

"Εξαφάνα ἐπαύσα νὰ τὸν βλέπω. Περασαν μέρες, μῆνες, ἔγεινε χειμῶνας. Ένα ἀπαίσιο πρωΐ, μιὰ παγωμένη μέρα, εἶδα τὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ ἀνοιχτήν. Ένα κακὸ προαίσθημα ἔσφιξε τὴν καθδιά μου. Δεν τόλμηδα νὰ ὀψτησω καὶ τριγυροῦσα μέδα στοὺς γειτονικοὺς δρόμους. Στὴν κώχην ποὺ σχημάτιζε ὁ δρόμος τοῦ σπιτιοῦ του μὲ τὴ μεγάλην Πλατεῖα εἶδα μιὰ νεκρικὴ ἀκολουθία νὰ προχωρῇ σιγάσιγά.

Δὲν στάθηκα νὰ δῶ. Ό. ο νεκρὸς ποὺ περνοῦσαν μπροστά μου παρέσερνε μαζὶ του στὸν κρύο κόσμο τῆς αἰώνιας σιγῆς τὸ ζωντανώτερο κουμάτι τῆς ἀκρωτηρί αιμένης μου ψυχῆς.

ΕΓΡΑ ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ

ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

Λέν μὲ γέλαιε η ζωή· μὲ λύπης ρύπουν
Τὰ σκοτεινὰ τὰ σύγνεφα δουν βαρειά γνωροῦν,
Ξέρω τὰ ρόδα γρήγορα, δωσάν ἀχρός θὰ σφύσουν.
Καὶ σᾶν μεγάλα δάκρυα στὸ χῶμα θὰ σταθοῦν.

"Αγ' Ίωας ἔβη τῆς χαρᾶς δὲ ἥλιος καὶ στολίσει
Λονιόνδια δόλες φτωτανα μ' ἀστέρινη φωτιά,
Ξέρω ἔνα χέρι ἀνίδιοτο πᾶς θάροθη τὰ τάσσοντα,
Θὰ πέσῃ γογοφίέρονη τοὺς πόρους η καταγιά.

Τὸ γέλοιο ποὺ μελωδικὸ γιὰ μιὰ στιγμὴ ἀντηχάει
"Η μάτια ἀχτιδιβολή, χαρούμενος παλιός,
Ἐλ' ἀστρο διαβατάρικο δουν ταχὺ περνάει
Στὸν οὐρανὸ καὶ χάνεται τὸ μαγικό του φῶς.

Λέν μὲ γέλαιε η ζωή, σταν τρελλή σκοοπλίζει
Τὴ λάμψη ποὺ τριγύρω μου στὰ πρόπωπα θωρῶ.
Κι' αὐτὸν τὸν τάφον δὲ ἥλιος τριαντάφυλλα στολίζει
Στὰ σωθικά του δύμως κλείνει νυχτιὰ χωρὶς σωμό.

Μέσα στὸ γλένι τὸ πλατύ, μέσα τὸ τρελλὸ μεθύσι,
Πολλὰ τὰ χελή ποὺ γελοῦν καὶ λύγες η καρδιές.
Κάποιο μεγάλο σύγνεφο καρτέρι ἔχει στήσει
Ἐλ' τῆς λιγότερης χαρᾶς τὶς ωμοφρες σιγμές,

ΚΛΕΑΡΕΤΗ ΔΙΠΛΑ

